

[Finansministeren.]

tik er en samlet vurdering af, hvad der tjener borgeren bedst i dette samfund. Vi mener ikke, det i den givne situation tjener borgeren bedst at føre en offentlig udgiftspolitik, føre, skal vi sige en finanspolitik, der betinger, at man tvinges til at gennemføre højere skatter for at kunne skabe den samlede balance i vor samlede økonomiske udvikling. Jeg tænker naturligvis ikke mindst på risikoen med hensyn til, hvordan betalingsbalanceunderskuddet vil blive i 1974-75.

Vi står nok i en situation, hvor overvejelse i det høje ting er af langt alvorligere karakter, end vi har været inde i igennem de senere år. Vi har fra regeringens side lagt op til en politik, der skulle søge at afveje fordele og ulemper, søge at tilrettelægge udviklingen for at imødegå de tendenser, som PP II-rederørelsen peger på. Vi må notere os, at vi er i en situation, hvor bytteforholdet er forringet i større udstrækning end, ja, vi skal over 20 år tilbage for at opleve noget tilsvarende, idet der er tale om en bytteforholdsforringelse på 12-14 pct., som det tidligere er blevet nævnt af økonomiministeren her i dette ting.

Det kan ikke hjælpe, at vi hverken fra regeringens eller fra folketingets side ser bort fra disse nøgne kendsgerninger. Vi indbyder til samarbejde, vi indbyder til samarbejde om besparelserne, vi indbyder til samarbejde om den økonomiske politik, der skal føres. Det er det, der er regeringens ønske, men det er også vort mål, at denne politik vil være medvirkende til at ændre den udvikling, vi har gennemlevet i de senere år.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Jeg vil gerne i nogle få bemærkninger kommentere nogle af de ting, som hr. Lars Emil Johansen i formiddags udtalte her fra denne talerstol.

Først et par små ting angående de besparelsesforslag, som nu er lagt på bordet.

Hr. Lars Emil Johansen nævnede uddannelsesområdet inden for driftsbudgettet, og jeg tror at kunne berolige hr. Lars Emil Johansen med, at de meget små besparelser på disse områder ikke vil få nogen indflydelse på uddannelsesniveaet i Grønland og

for grønlændere. Det er først og fremmest besparelser, som vil vedkomme den kgl. grønlandske handels virksomhed henede. I øvrigt er det som sagt nogle meget små tal.

Det samme vil jeg sige om det andet punkt, hr. Lars Emil Johansen nævnede, om lønniveauet i Grønland, idet han udtrykte håb om, at regeringen ikke i sine sparebestræbelser ville forsøge at gå ind i dette problem. Det gør regeringen ikke, så er det sagt klart.

Derimod var der en bemærkning i hr. Lars Emil Johansens tale, jeg godt vil knytte en længere kommentar til, idet det blev sagt — jeg citerer:

„Det gør os utrygge at høre rygter om, at nogle i dette land kan have tilbøjeligheder til at opfatte vort land og vort folk som en art salgsvare, der kan udbydes for dem, der byder højest, men jeg er af den faste overbevisning, at sådanne rygter ikke har noget alvorligt på sig.“

Jeg vil gerne på regeringens vegne sige, at disse rygter ikke har noget på sig. Regeringen er af den overbevisning, at Grønlandspolitikken skal videreføres uden de store armsving. Vi har ikke noget tilovers for de tanker, som under valgkampen fra hr. Glistrups parti blev ført frem på den ene eller den anden facon. Vi har ingen tanker om, ej heller ved en udsultning af de grønlandske budgetter, at tvinge grønlandske myndigheder til at foretage en drastisk omvurdering af landets situation, det være sagt klart og tydeligt.

Må jeg så gøre den meget generelle bemærkning, at regeringen betragter Grønland som en del af det danske rige. Grønland og Danmark er to områder, er to dele af det danske rige, og ud fra dette synspunkt vil regeringen føre sin Grønlandspolitik, vel vidende, at der på Grønland eksisterer andre tilstande, andre forudsætninger og andre traditioner, en anden kultur end den, der findes i Danmark. Statsministeren har i åbningserklæringen her for nogle dage siden gjort disse ting op ved at sige, at regeringen ønsker at fremme en overførsel af beslutninger og ansvar fra Danmark og til det grønlandske samfund. Det vil finde udtryk, håber jeg, i dette forår ved fremlæggelse af forslag i folketinget, der baseres på byrde- og opgavefordelingsudvalgets arbejde, når